

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e**

Az ügy száma: Kfv.IV.37.650/2021/9.

A tanács tagjai: dr. Balogh Zsolt tanácselnök
dr. Kiss Árpád Lajos előadó bíró
dr. Dobó Viola bíró

A felperes: Felperes1

(Cím2.)

A felperes képviselője: dr. Kozeschnik és Társa Ügyvédi Iroda (dr. Kozeschnik Bálint ügyvéd, Cím3)

Az alperes: Gazdasági Versenyhivatal

Cím1

Az alperes képviselője: dr. Kolongya Dóra kamarai jogtanácsos

A per tárgya: versenyügyi közigazgatási jogvita (VJ/22-133/2020) elbírálása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Fővárosi Törvényszék 105.K.708.213/2020/16. sz. ítélete

Rendelkező rész

A Kúria

- a Fővárosi Törvényszék 105.K.708.213/2020/16. számú ítéletét hatályában fenntartja;
- kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperes részére 100.000 (százezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget;
- kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak az állami adó és vámhatóság felhívásában megjelölt módon és számlaszámra 1.178.600 (egymillió-százhatvannyolcezer-hatszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes észlelte, hogy 2018. november 1. napjától a felperes az általa forgalmazott egyéb1 termékcsaládba tartozó úgynevezett egyéb2 tartalmazó kozmetikai bőrápoló spray termékek (a továbbiakban: termékek) népszerűsítése során alkalmazott kereskedelmi kommunikációjában olyan egészségre, illetve gyógyhatásra vonatkozó állításokat tesz közzé, amelyek alkalmasak lehetnek arra, hogy a fogyasztót olyan üzleti döntés meghozatalára készítse, amelyet egyébként nem hozott volna meg. Figyelemmel arra, hogy ezen kereskedelmi kommunikációja során többek között a koronavírus megelőzésére és gyógyítására is alkalmasként állította be a terméket, az eljáró versenytanács a VJ/22-63/2020. számú végzésével ideiglenes biztosítási intézkedés keretében eltiltotta a felperest a termékek népszerűsítését célzó kereskedelmi kommunikációjának folytatásától. A hatóság által elrendelt ideiglenes intézkedéssel szemben a felperes keresetet terjesztett elő, melyet a Fővárosi Törvényszék a 105.K.706.144/2020/6. számú végzésével elutasított. A Kúria az elsőfokú végzést a Kpkf.V.40.180/2020/2. számú végzésével helybenhagyta.

[2] Az alperes eljáró vizsgálója a 2020. október 8. napján kelt VJ/22-100/2020. számú végzésével a felperessel szemben 9.000.000 forint eljárási bírságot szabott ki, figyelemmel arra, hogy az eljárás során a felperes adatszolgáltatási kötelezettségének a hatóság felhívása ellenére nem teljeskörűen tett eleget.

[3] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2020. november 27. napján kelt VJ/22-133/2020. számú végzésével a vizsgáló eljárási bírságot kiszabó végzését az eljárási bírság összege tekintetében megváltoztatta annak mértékét 9.000.000 forintról 11.786.120 forintra növelte, egyebekben a végzést helybenhagyta. A döntésében utalt a tisztességtelen piaci magatartás és versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. tv. (a továbbiakban: Tptv.) 46. § (1) bekezdésére, 64. § (4) bekezdésére, 61. § (1), (3) és (6) bekezdéseire, valamint a 78. § (2) bekezdésére és rögzítette, hogy a vizsgáló a 2020. május 14-én kelt VJ/22-1/2020. számú végzésében felhívta a felperest, hogy nyilatkozzon a termékek népszerűsítésére használt kereskedelmi kommunikációs eszközökről a termékek jogszerű forgalmazásához szükséges dokumentumokról, a szakhatósági engedélyekről, a termékek csomagolásáról, valamint egyéb a vállalkozás működésével kapcsolatos adatokról. A felperes határidő hosszabbítását követően a hosszabbított határidőt is túllépve hiányosan tett eleget az adatszolgáltatási kötelezettségének, ugyanis a termékek csomagolását, a jogszerű forgalmazáshoz szükséges dokumentumokat és a kereskedelmi kommunikációs eszközöket nem csatolta teljeskörűen. A felperes ugyan igazolási kérelmet előterjesztett, azonban azt a vizsgáló elutasította.

[4] Ezt követően a vizsgáló 2020. június 23-án kelt VJ/22-23/2020. számú végzésével a felperest ismételtén felszólította, hogy a hiányzó termékcsomagolásokat, termékdokumentációkat küldje meg. Felhívta továbbá arra is, hogy nyilatkozzon arról, hogy internetes közösségi oldalakon mely felhasználónévvel és mely csoportokban tesz közzé posztokat a termék népszerűsítése során. A felperes ezen felhívásra ismételtén hiányos nyilatkozatot tett.

[5] A vizsgáló ezt követően 2020. augusztus 5-én kelt VJ/22-70/2020. számú végzésében felhívta a felperest az előző felhívás hiányosságainak teljesítésére és nyilatkozattételre, hogy milyen okból nem jelölt meg több sajtómegjelenést. A felperes a nyilatkozattételre biztosított határidőt túllépve teljesített adatszolgáltatásában önmagának ellenmondó nyilatkozatokat tett. A vizsgáló ezt követően 2020. szeptember 8-án kelt VJ/22-87/2020. számú végzésében az ellentmondások tisztázására hívta fel a felperest – többek

között oktató videók tárgyában – melyre tett nyilatkozatában a felperes vitatta, hogy ilyen oktató videókat készített volna a termékekről, az csupán a hatóanyag tekintetében készült.

[6] Az alperes a felperesi nyilatkozatok és az ügy iratainak értékelése után megállapította, hogy a felperes eljárás elhúzására irányuló magatartása, továbbá az eljárás tényleges elhúzódása megállapítható volt, a felperes az adatszolgáltatási határidőt több alkalommal elmulasztotta, mely már önmagában is olyan objektív külső körülmény, amelyből az eljárás elhúzódására irányultság megállapítható, másrészt alapos ok nélkül több adatkérő végzésre nem válaszolt, illetve hiányosan és ellentmondással terhelten válaszolt, melyek folytán újabb adatkérő végzések kibocsátására volt szükség. Szükségessé vált továbbá harmadik fél megkeresése is, mert a felperes nem adott kimerítő választ a kereskedelmi kommunikációja kapcsán már az első adatszolgáltatás esetében sem. Ezek pedig hónapokban mérhetően elnyújtották a vizsgálat időtartamát, mely körülmények külön-külön és összességükben értékelve is elegendő indokot szolgáltatnak az eljárási bírság kiszabására.

[7] Az alperes végzése szerint figyelemmel arra, hogy a felperes nem kizárólag egyszer, hanem sorozatosan sem határidőben, sem tartalmában nem tett eleget az adatszolgáltatási kötelezettségének, az eljárási bírság maximális összegben történő meghatározása volt indokolt. Ennek körében értékelte, hogy a vizsgáló több alkalommal is határidő hosszabbítást engedélyezett a felperes számára, minden egyes végzésben a jogkövetkezményekre a felperest megfelelően figyelmeztette. A felperes a késedelemmel és a hiányos adatszolgáltatással maga is tisztában volt, mivel egy nyilvánvalóan alaptalan (a mulasztás önhibán kívüliséget nem tartalmazó) igazolási kérelmet is előterjesztett, melynek vizsgálói elutasítását nem is fellebbezte meg. Az ügyben az adatszolgáltatások nem teljesítése, illetve hiányos, ellentmondásokkal terhelt teljesítése a felperes magatartásának valós tényállás feltárását megghiúsító irányultságát támasztotta alá.

[8] Az alperes súlyosító körülményként értékelte, hogy a kért adatokkal a felperes rendelkezik, az máshonnan nem, vagy jelentős nehézség árán szerezhető be hiányosan teljesítette az adatszolgáltatást úgy, hogy annak teljesítésére határidő hosszabbítást kapott, illetve kereskedelmi kommunikációjának adataira vonatkozó többszöri adatszolgáltatásra való felszólítás és az ellentmondás tisztázását szolgáló adatkérés ellenére az eljárási bírságot kiszabó végzés kibocsátásáig sem csatolta hiánytalanul a kereskedelmi kommunikációja eszközeit, adatait. A felperes határidő hosszabbítás után is késedelmesen, határidőn túl, és hiányosan önellentmondást tartalmazó módon tett eleget adatszolgáltatási kötelezettségeinek, amely az együttműködési kötelezettség szélsőséges megsértését eredményezte.

A felperes keresete és az alperes védekezése

[9] Az alperes végzésével szemben felperes terjesztett elő keresetet, elsődlegesen annak megsemmisítése, másodlagosan megváltoztatása és az eljárási bírság kiszabásának mellőzése érdekében. Véleménye szerint az eljárási bírság kiszabása a Tpvt. 61. § (1) bekezdésébe ütközött, mivel a valós tényállás felderítésének megghiúsulására irányuló magatartást nem tanúsított, az eljárást nem húzta el. Hangsúlyozta, hogy a hatóság a termékre vonatkozóan indított vizsgálatot, azt azonban nem jelölte meg, hogy a hatóanyagra vonatkozóan is adatot kérne. A felperes álláspontja szerint a termék nem azonosítható a hatóanyaggal, ezért nem állapítható meg sem a tényállás felderítésének megghiúsítása, sem a többszöri figyelmeztetés ellenére történő adatközlés megtagadása sem.

[10] Hivatkozott arra, hogy külön felhívás nélkül, az együttműködési kötelezettségének teljesítése körében csatolta a C-peptide-re vonatkozó kereskedelmi kommunikációjára vonatkozó adatokat. Felperes álláspontja szerint a C-peptid a fogyasztók számára nem köthető össze a felperessel a hatóanyagra vonatkozó kommunikáció és adatok vonatkozásában. A felperes felhívást nem kapott.

[11] A felperes továbbá a kiszabott bírság összegét is eltúlzottnak és aránytalannak tartotta.

[12] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte, fenntartva a végzésében foglaltakat. Kiemelte, hogy a felperes érvelése ellentétes a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008.évi XLVIII. tv. (a továbbiakban: Fttv.) 2. § e) pontjában foglalt definícióval.

Az elsőfokú ítélet

[13] Az elsőfokú bíróság a 2021. április 13. napján kelt ítéletével a keresetet elutasította. A rendelkezésre bocsátott közigazgatási iratok közt a termékre vonatkozó részletes dokumentáció alapján megállapította, hogy a termék csomagolásán „VargaPeptid bőrápoló spray” megnevezés került feltüntetésre, ezt pedig azt jelenti, hogy maga a felperes is kiemelt jelentőséget tulajdonított a termék vonatkozásában a hatóanyagot jelentő C-peptidnek, erre utal a termék nevében feltüntetett „peptid” szó. Mindezek alapján azt vizsgálta, hogy helyes-e a felperes azon kereseti hivatkozása, mely szerint a hatóanyagra vonatkozóan az alperes nem folytatott vizsgálatot, így az alperes álláspontjával szemben arra vonatkozóan adatszolgáltatást sem kellett a felperesnek közölnie.

[14] Az elsőfokú bíróság az Fttv. 2. § e) pontjában foglalt kereskedelmi kommunikáció, 2. § c) pontja szerinti áru fogalma, illetve d) pont szerinti kereskedelmi gyakorlat fogalma összevetésével a közigazgatási iratok között elfekvő újságcikkek vizsgálatával kapcsolatosan arra a következtetésre jutott, hogy nem választható szét a C-peptid hatóanyag és az azt tartalmazó bőrápoló spray kereskedelmi kommunikációja, azokat együttesen kell vizsgálni. A kereskedelmi kommunikációban megjelent www.cpeptide.com oldalon is megtalálható a felperesi képviselő C-peptidről szóló tájékoztató videó anyaga különböző eseteket bemutató filmanyagok mellett. Az alperes által a 23. és 70. alszámú végzésben hivatkozott a vargagyogyomba.hu oldalon ugyanúgy filmek találhatóak a terméket használók beszámolóiról, valamint a honlap „termékek” menüpont „VargaPeptide” almenüjében megtalálhatók az alperes által termékként azonosított bőrápoló sprayk, amelyeket a felperes ezen a honlapon keresztül is értékesít.

[15] Utalt a Fővárosi Törvényszék 105.K.706.144/2020/14. számú ítéletében foglalt azon megállapításra, hogy a felperes ügyvezetője a felperes egyedüli tagja, ezért az alperes megalapozottan vonta értékelési körébe a képviselő magánprofilján megtalálható kommunikációs gyakorlatot is és összességében arra a következtetésre jutott, hogy az alperes megalapozottan vizsgálta a hatóanyagra vonatkozó kereskedelmi kommunikációt, mivel az a termék lényeges tartalmát jelenti akként is, hogy a hatóanyagra vonatkozó kommunikáció a termékkel kapcsolatos kommunikációtól nem választható el, az kizárólag együttesen értékelendő.

[16] Az elsőfokú bíróság kitért arra, hogy a felperes az alperes által feltett kérdésekkel tisztában volt, melyet az is alátámasztott, hogy a felperes szerint az alperes felhívásában közölteken túl csatolta a C-peptidre vonatkozó kereskedelmi kommunikációjának adatait is, amely nem önkéntes iratcsatolásnak, hanem a felperes kötelezettsége teljesítésének volt

tekinthető. A felperes érvelésével szemben megállapította, hogy az iratcsatolásra, nyilatkozattételre felhívó végzések nem csupán újonnan szükségessé vált adatokkal kapcsolatos felhívásokat tartalmaztak, hanem korábban kért adatok tekintetében is tartalmaztak ismételt felhívásokat, illetve a felperes ellentmondó nyilatkozatai tisztázása kapcsán is.

[17] Összességében megállapította, hogy felperes magatartása a tényállás feltárásának megghiúsítására irányult. Rögzítette, hogy amennyiben a felperes a korábbi végzésekre teljeskörű nyilatkozatot tett volna, adatszolgáltatási kötelezettségének maradéktalanul eleget tett volna, úgy további tényállás tisztázását célzó végzéseket a hatóságnak nem kellett volna meghoznia. Megállapította, hogy az azonosított termék és a hatóanyag olyan éles határvonal mentén nem választható el egymástól, mint ahogy azt a felperes nyilatkozatában és keresetében bemutatta, ezért az eljárás elhúzódása felperesnek felróható volt, az alperes jogszerűen szabott ki vele szemben eljárási bírságot.

[18] A kiszabott bírság összegével kapcsolatosan az elsőfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy annak maximális összegben való alkalmazása az eset körülményeit figyelembe véve nem volt okszerűtlen, felperes kereseti érvei nem voltak helytállóak, a korábban kifejtettek szerint a felperes együttműködése az alperessel csak látszólagos volt. Az együttműködés hiánya megállapítható volt annak ellenére, hogy a felperes az adatszolgáltatásra felhívó végzésekre reagált, ugyanakkor az adatokat nem teljeskörűen biztosította, nyilatkozatait ellentmondásosan tette meg.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[19] A jogerős ítélettel szemben a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet elsősorban az eljáró bíróság új eljárásra, új határozat hozatalára utasítása, másodlagosan a jogerős ítélet megváltoztatása mellett a közigazgatási cselekmény megsemmisítése és az eljáró közigazgatási szerv új eljárás lefolytatására kötelezése iránt. Hangsúlyozta, hogy a tisztességes eljárás elve sérült az esetben, mivel az elsőfokú bíróság ítéletében tévesen állapította meg, hogy a felperes a valós tényállás felderítésének megghiúsulására irányuló magatartást tanúsított, a magatartásával az eljárást elhúzta. Kiemelte, hogy az elsőfokú hatóság a termékre vonatkozó vizsgálatot végzett a felperessel szemben, így a felperesben ténylegesen fel sem merült, hogy az elsőfokú hatóság a hatóanyagra vonatkozóan kért volna felvilágosítást, az alperes pedig a vizsgálat tárgyát képező terméket nem azzal a termékkel azonosította, amelyre vonatkozóan az adatszolgáltatás állítólagos hiánya miatt maximális bírságot szabott ki vele szemben.

[20] A felperes hangsúlyozta, hogy az eljárásban egyszer sem tájékoztatták arról, hogy a termék alatt az alperesi hatóságok a hatóanyagot is értik, ezért arra vonatkozóan is köteles lenne adatot szolgáltatni, ezért súlyosan jogszabálysértőnek és Alaptörvény-ellenesnek tartotta, hogy a féltől olyan adatszolgáltatás elmaradása miatt szabnak ki bírságot, amelyre tényszerűen fel sem hívták. Az elsőfokú bíróság azon érvelése, mely szerint a felperesnek tudnia kellett, hogy a hatóságok milyen körben várták el az adatszolgáltatást, emiatt téves. Véleménye szerint tehát nem állapítható meg a Tptv. 61. § (1) bekezdésében hivatkozott valós tényállás felderítésének megghiúsítása, valamint a 13/2017. számú közleményben megjelent többszöri figyelmeztetés ellenére történő megtagadás, tekintettel arra, hogy a felperes az adatszolgáltatást nem tagadta meg, az elsőfokú hatóság nem jelölte meg konkrétan, hogy a hatóanyagra kér felvilágosítást és semmilyen figyelmeztetést sem tett az elsőfokú hatóság arra

vonatkozóan, hogy amennyiben a felperes a hatóanyagra vonatkozóan továbbra is megtagadná az adatszolgáltatást, annak mi lenne a következménye. Tévesnek és iratellenesnek tartotta az elsőfokú bíróság azon megállapítását, hogy a felperes az alperes által elvárt kérdésekkel tisztában volt, amelyet az is alátámaszt, hogy a felperes szerint az alperes felhívásában közölteken túl csatolta a C-peptidre vonatkozó kereskedelmi kommunikációjának adatait is. Ezzel szemben a felperes igyekezett a hatóságokkal együttműködni és a ténylegesen szükségesnél több iratot is rendelkezésre bocsátani, ami azonban nem teszi a felperes által tudottá az elvárt adatszolgáltatást. Kifejezett felhívás, de legalább ráutaló magatartás hiányában a felperes nem tudta és nem is tudhatta, hogy az alperes a hatóanyagra is tájékoztatást kér a felperestől.

[21] A felperes szerint az eljárás elhúzódása nem állapítható meg, ezért a felperest felelősség nem terheli, hiszen a hatósági felhívások kibocsátására nem a felperes magatartása miatt volt szükség, továbbá a hatóság végzéseiben olyan új, korábban meg nem jelölt adatokra is igényt tartott, melyet felperes nyilvánvalóan nem tudott és nem is volt köteles teljesíteni. Kifejtette továbbá, hogy amennyiben megállapítható lenne az eljárás elhúzódása, a felperessel kapcsolatos magatartás, akkor sem lenne szándékosnak ítéltető, hiszen a felperes minden alkalommal eleget tett a hatóság felhívásának, a koronavírus járvány, valamint a nyári szabadságolások, illetve az ezek alatt biztosított rövid határidők ellenére is, továbbá figyelemmel az adatszolgáltatás által érintett adatmennyiség terjedelmes voltára is.

[22] A felperes a felülvizsgálati kérelmében kifejtette, hogy bírság maximális összegben történő meghatározása aránytalan volt, azt a jogsértés nem indokolta, tekintettel arra, hogy a felperes a felhívásoknak mindig eleget tett, a nyilatkozattételt sosem tagadta meg, valótlan nyilatkozatot és adatszolgáltatást tényszerűen nem tett, a felhívásban foglaltaknak megfelelően a hatóság által megjelölt állítólagos ellentmondás vonatkozásában és egyebekben az álláspontját rendre kifejtette. Mindezt véleménye szerint a kiszabott bírság összege sértette a Tpt. 61. § (5) és (6) bekezdésében foglaltakat.

[23] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Hangsúlyozta, hogy a felperes a felülvizsgálati kérelmében ténylegesen nem tudta megjelölni a jogerős ítélet jogszabálysértő voltát, csupán azt ismételte, hogy a termék és a hatóanyag nem azonos. Álláspontja szerint csúsztatás az, hogy a felperes a jogsértés megvalósulása körében ismertett érveit gyakorlatilag arra fűzi fel, hogy nincsen kereskedelmi kommunikáció a bőrápoló sprayre vonatkozóan, sőt a keresetében az olvasható ki, hogy a felperes konkrét árujával kapcsolatban semmilyen közlés nem valósult meg, mely érvelés ellentétes az Fttv. 2. § e) pontjában foglaltakkal. Véleménye szerint helyesen értékelte az elsőfokú bíróság azt, hogy a felperesi kommunikáció lényegi elemét képezte a terméken keresztül a C-peptid hatóanyag felperes általi bemutatása.

[24] Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében kifejtette, hogy az eljárása során kellőképpen bizonyította, hogy a felperes magatartása és az alperes által kiküldött későbbi adatkérő végzések, így az eljárás elhúzódása közötti ok-okozati összefüggés megállapítható volt, továbbá kifejtette, hogy az általa kiszabott maximális összegű bírság arányban állt a jogsértés súlyával.

A Kúria döntése és jogi indokai

[25] A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint megalapozatlan.

[26] A Kúria a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. tv. (a továbbiakban: Kp.) 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó, 108. § (1) bekezdése szerint a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati ellenkérelem keretei között vizsgálja felül. A Kp. 120. § (5) bekezdésére figyelemmel a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye. A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a jogerős határozat meghozatalakor rendelkezésre álló iratok és bizonyítékok alapján dönt.

[27] A Tptv. 61. § (1) bekezdése szerint eljárási bírság szabható ki azzal szemben, aki az eljárás során olyan cselekményt végez, vagy olyan magatartást tanúsít, amely az eljárás elhúzására, a valós tényállás feltárásának megghiúsítására irányult, vagy azt eredményezi, vagy kötelezettségét egyébként önhibájából megszegi.

[28] Az alperes az eljárásában megállapította, hogy a felperest azzal, hogy az elsőfokú hatóság által kibocsátott hiánypótló, adatszolgáltatást kérő felhívásokban foglaltakra nem határidőben, továbbá hiányosan és ellentmondóan nyilatkozott, az eljárás elhúzására, a tényállás feltárásának megghiúsulására irányuló magatartást tanúsított, így eljárási bírság volt vele kiszabható. A felperes a keresetében ezen hatósági megállapítást támadta, melyre vonatkozóan az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló iratokat, az ügy tényeit, a felek nyilatkozatait részletesen összevetve {ld. különösen: jogerős ítélet [17]-[19] bekezdések} megállapította, hogy az eljárási bírság kiszabásának tényállásbeli feltételei fennálltak.

[29] A Kp. 78. § (2) bekezdése szerint a bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességében a megelőző eljárásban megállapított tényállással összevetve értékeli. A Kúria hangsúlyozza, hogy a gyakorlat egységes abban a tekintetben, hogy a tényállás megállapítására, a bizonyítékok mérlegelésére vonatkozó jogszabályok megsértésére alapított felülvizsgálati kérelem esetén a jogerős ítélet érintésének csak akkor van helye, ha a tényállás iratellenes, illetőleg a bíróság a bizonyítékokat azok egybevetése során nem a maguk összességében értékelte, ennél fogva a megállapított tényállás nyilvánvalóan okszerűtlen vagy lényeges logikai ellentmondást tartalmaz. A szabad bírói mérlegeléssel megállapított tényállás – ha az nem iratellenes, vagy logikátlan – felülvizsgálata nem lehet eredményes. A felülvizsgálati eljárásban ugyanis a bizonyítékok felülmérlegelésének nincs helye, nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére, a felülvizsgálat csak arra szorítkozhat, hogy a mérlegelés körébe vont adatok, tények értékelésénél nincs-e nyilvánvalóan helytelen következtetés (Kfv.IV.37.699/2020/7., Kfv.IV.37.969/2020/6.).

[30] A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló tényeket teljeskörűen magukban és egymással összevetve is értékelte, figyelemmel volt továbbá a megelőző eljárásban megállapított tényállásra, az ott fellelhető bizonyítékokra, a felperes eljárás során tett nyilatkozataira. A Kúria megállapította, hogy a felperes a felülvizsgálati kérelmében tulajdonképpen megismételte az elsőfokú eljárásban általa kifejtetteket, melyek a közigazgatási eljárásban tanúsított magatartásával kapcsolatos bizonyítékok értékelésére vonatkoztak. A bizonyítékok elsőfokú bíróság által történő értékelése sem kirívóan okszerűtlen, sem iratellenes nem volt, így az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás felülrértékelésére, a bizonyítékok újramérlegelésére a felülvizsgálati eljárásban nem kerülhetett sor.

[31] A Kúria csupán a teljesség kedvéért mutat rá arra, hogy a felperes termékének elnevezése és a hatóanyag elnevezése közötti összefüggés, továbbá a felperes tagja és ügyvezetője által végzett kommunikáció összefüggései az alperes által kifejtett és az elsőfokú bíróság által helyesnek értékelt értékelést támasztották alá. A kifejtettekre tekintettel a Kúria az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást nem érinthette. Abból pedig, hogy a felperes a hiánypótló, adatszolgáltatást kérő felhívásokban foglaltakra nem határidőben, továbbá hiányosan és ellentmondóan nyilatkozott, okszerűen következik, hogy az eljárás elhúzására, a

tényállás feltárásának megghiúsulására irányuló magatartást tanúsított, így vele szemben a Tpvt. 61. § (1) bekezdése szerint eljárási bírság volt kiszabható.

[32] A felperes felülvizsgálati kérelmében a bírság összegének eltúlzottságát, továbbá a Tpvt. 61. § (5) és (6) bekezdésének megsértését állította.

[33] A Kúria rögzíti, hogy a felülvizsgálati eljárás tárgya az elsőfokú bírósági eljárás és az az alapján hozott bírósági döntés jogszerűségének kérdése. A felperes felülvizsgálati kérelmében a Tpvt. közigazgatási hatóság által alkalmazott rendelkezéseinek sérelmére hivatkozott.

[34] A Tpvt. 61. § (3) bekezdése értelmében a bírság összegének meghatározása – a törvény által meghatározott minimum és maximum értékek között – a közigazgatási hatóság mérlegelési jogkörébe tartozik.

[35] A Kp. 85. § (5) bekezdése szerint mérlegelési jogkörben megvalósított közigazgatási cselekmény jogszerűsége körében a bíróság azt is vizsgálja, hogy a közigazgatási szerv hatáskörét a mérlegelésre való felhatalmazásának keretei között gyakorolta-e. A mérlegelés szempontjai és azok okszerűsége a közigazgatási cselekményt tartalmazó iratból megállapíthatóak-e. A közigazgatási bíróság tehát a mérlegelési jogkörben meghozott közigazgatási határozat felülvizsgálata során ezen jogszabályi rendelkezés keretén belül jár el, a felperes azonban maga sem állította, hogy az elsőfokú bíróság ezen jogszabályhelyet mennyiben, milyen okból sértette volna meg. Így tehát a felperes által a bírságösszegezésére kapcsán felülvizsgálati kérelmében kifejtettek a felülvizsgálati eljárásban nem voltak értékelhetőek.

[36] A kifejtettekre tekintettel a Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság felülvizsgálni kért határozata a jogszabályoknak megfelelt, így azt a Kp. 121. § (2) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

[37] A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésének nincs helye.

Záró rész

[38] A Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése és 107. § (1) bekezdése alapján a felperes kérelmére tárgyaláson járt el.

[39] A felperes a Kp. 35.§ (1) bekezdése alapján alkalmazandó Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. tv. 81. § (1) és (5) bekezdése alapján köteles az alperes 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-a alapján megállapított felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére. A Kúria a felülvizsgálati eljárásban megállapítható költséget 100.000 forintra mérsékelte, figyelemmel arra, hogy az ügy egyszerű megítélésű volt és ezen összeg állt arányban az alperes jogi képviselője által elvégzett munka mennyiségével.

[40] A felülvizsgálattal az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. tv. (a továbbiakban: Itv.) 45/A. § (1) bekezdése, 39. § (1) bekezdése és 50. § (1) bekezdése szerint felmerült, az Itv. 62. § (1) bekezdése h) pontja alapján feljegyzett eljárási illetéket a felperes a Kp. 35. § (1)

bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 101. § (1) bekezdése és 102. § (2) bekezdése alapján köteles megfizetni.

[41] Az ítélettel szemben a felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2021. október 19.

Dr. Balogh Zsolt s.k. a tanács elnöke, Dr. Kiss Árpád Lajos s.k. előadó bíró, Dr. Dobó Viola s.k. bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő